

Áldozócsütörtökre. Kismise.

A mai evangélium szerint az Úr Jézus figyelmezteti az apostolokat, hogy a mennybemenetel után rájuk száll a Szentlélek, érezni, látni fogják az ő segítségét. Föltámadása után még negyven napig marad közöttünk, szándéka ezzel főleg megerősíteni apostolait abban a hitben, hogy ő valóban feltámadt.

Hiszen istenségének legfőbb bizonyítéka föltámadása volt. Szemtanuk látták Jézus elfogatását, aztán látták őt a véres keresztúton, majd megfeszítve a Kálvárián, ahol lehajtá fejét és kiadta lelkét, látták amint egy katona megnyitotta lándzsával oldalát, és abból vér és víz, a beállott halál kétség kívüli jeleként folyt, látták mindezt és hitüket veszítették: hát vége mindennek, kiben hittünk-reméltünk, legyőzve. Oly mélyen beléjük vésődött a nagyhét utolsó napjainak eseménye, hogy amikor húsvét vasárnap reggel asszonyok jelentik, a názáreti Jézus sírja üres, föltámadt, a fájdalom, a csalódás érzete nagyobb volt bennük, mintsem elhiggyék az örvendetes valóságot. Sőt, amikor megjelenik nekik a zárt ajtó mögött, és megmutatja önmagát élve, inkább gondolnak arra, hogy kísértetet látnak, mintsem a föltámadás tényét elhiggyék. Pedig Krisztus meg akarja őket erősíteni az ő feltámadásának valóságában, hiszen ez lesz a benne hívők hitének alapja, ezt a hitet fog kellenni az apostoloknak is hirdetni rövidesen. De, hogy valamit meggyőzően hirdessenek és még életük feláldozása árán is, elsősorban önmaguknak kell meggyőződnie minden kétséget kizáróan az igazságról. Ezért marad Krisztus negyven napig még közöttük, velük beszélget, velük étkezik. És még mennybemenetele előtt is megdorgálja őket a hitelenségük miatt, mivelhogy azoknak, kik látták, hogy föltámadott, nem hittek. A gyávaságukat, hogy nagycsütörtök éjszakáján cserben hagyták őt, és elfutottak, Péter tagadását már megbocsátotta nekik, nem is említi, nem tesz szemrehányást, hiszen ezek emberi gyarlóságok, de a hitelenség, a kételkedés mellett már nem megy el szótlánul az Úr Jézus, mert ezek már a szív keménységéből fakadnak.

Követőitől, elsősorban apostolaitól hitet kíván. És amit jutalmazott mindenkor, az a hit volt. Bízzál lányom, a te hited meggyógyított téged, mondta egyik alkalommal, - legyen neked a te hited szerint mondja máskor. A mennybejutásnak vagy elkárhozásnak egyenes feltétele a hit illetve a hitelenség, amint a mai evangéliumból kitűnik. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, elkárhozik. Örök élet a hit jutalma, de nem minden hitnek, hanem csak annak, mely a keresztséggel kezdődik, az öntudatos, jócselekedettel díszített keresztény élettel folytatódik és a kegyelem állapotában lévő

halállal végződik; míg a rosszakaratú hitetlenség mellett való kitartás büntetése az örök kárhozat, még akkor is, ha ez olyan részéről nyilvánul meg, aki egyébként szerepel a keresztek anyakönyvében. Szent és életbevágó feladat tehát Jézus hitének, Jézus tanításának elfogadása. Jézus a benne hívóktól egész hitet követel. Hitet mely nem válogat, mely minden tanítást elfogad, ami Krisztustól származik. Hitet melyben nincs de, nincs ellenben, hanem elfogadom kételkedés nélkül minden mondatát. Mert ha csak egy i betűt is elhagyok a törvényből, a krisztusi tanításból, legkissebbnek fogok hivatni a mennyek országában.

K.K.T. Jézus mennybemenetele szomorúan hatott az apostolokra, de az égből leszállott két angyal megvigasztalta őket, amikor bizonyította Jézus mennybemenetelét. De egyben felhívta őket, hogy ne töprengjenek sokáig, ne tétovázzanak, hanem kövessék Jézus tanítását, lássanak munkához. Az angyal figyelmeztetése nekünk is szól. Lássunk munkához mi is. Elsősorban élő hittel higgyük Jézus tanítását, olyan hittel, mely cselekedeteinkben, a mindennapi munkánkban és beszélgetéseinkben megnyilvánul. S ha magunk élő, eleven hitre tettünk szert, akkor a mi hitünk tüzénél mások is meggyújtják a hit fáklyáját, melegénél másokat is melegítünk. Ez lesz a mi apostoli munkánk, így teljesítjük Krisztus parancsát, elmenvén az egész világra hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Higgyél, hogy másokban is hitet és bizalmat tudj éleszteni, úgy világosodjék a ti hitetek, hogy annál mások is lássák megkeresni az elveszített Krisztust. Ez az áldozócsüörtök üzenete, ez a mennybeszálló Krisztus búcsúszava. Ámen.

Kőröstarján, 1965. május 27.

Tóttelek 1980. május 15.